

ภาวะการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว
(Situation and Private space)

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

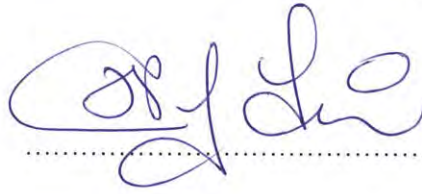
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559 – 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

 ..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญจมา คำโสภี)
 ..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 ..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)
 ..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชลกุล)

 ..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชชา แก้วทองตาล)
 ..... กรรมการ (อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรรักษ์)

 ..... กรรมการ (อาจารย์ ดร.ถนอมนวล เดชานีนวงศ์)

 ..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

 ..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรรักษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาวะการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว
	Situation and Private space
ชื่อ	นางสาววรรณวิษ วิจารณ์สกุล
รหัสนักศึกษา	56020560
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 - 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ดลฤทัย ชลอมรรักษ์

บทคัดย่อ

มนุษย์ใช้พื้นที่ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันออกไป แต่มนุษย์ทุกคนมีพื้นที่ส่วนตัว เป็นของตนเอง พื้นที่ส่วนตัว คือ ช่องว่างระหว่างบุคคลทางสังคม เป็นพื้นที่ที่จำกัดสำหรับคนแต่ละคน ๆ เดียว หรือเจาะจงเฉพาะกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น เป็นพื้นที่ที่พ้นจากการถูกติดตาม หรือถูกรบกวน โดยมีอิสระในการดำรงชีวิตแบบไม่มีข้อจำกัด

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ถูกกำหนดด้วยหลากหลายปัจจัยต่างๆ มีกฎเกณฑ์ มีความเร่งรีบ และวุ่นวายตลอดเวลา ทำให้ผู้คนในสังคมในปัจจุบันไม่มีความเป็นส่วนตัวเท่าที่ควร ซึ่งรวมถึงตัวข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าจึงคิดว่า มนุษย์ทุกคนควรมีพื้นที่ส่วนตัวเป็นของตัวเอง เพื่อเพิ่มอิสระทางความคิด ความรู้สึก และการกระทำ แต่ตามหลักความเป็นจริงแล้ว มนุษย์ไม่สามารถมีช่วงเวลาที่ เป็นส่วนตัวได้ตลอดเวลา เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ข้าพเจ้าจึงต้องการเก็บบันทึกช่วงเวลาส่วนตัวนี้ไว้ผ่านผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ภาวะการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว” โดยมีต้นภาพเป็นรูปถ่ายพื้นที่ส่วนตัวของข้าพเจ้า

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.คตฤทัย ชลอมรัมย์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง

ข้าพเจ้าขอขอบคุณพระคุณคณาจารย์สาขาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจและสนับสนุนการสร้างสรรค์ผลงานตลอดระยะเวลาในการศึกษา อันเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาแนวความคิด รูปแบบ และทัศนคติ

ขอขอบคุณพี่น้องเพื่อนร่วมรุ่นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาศิลปกรรมและบุคคลที่มีส่วนช่วยในการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ที่ผ่านมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
สารบัญ	III
สารบัญภาพประกอบ	IV
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	4
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	7
3.2 กระบวนการสร้างงาน	13
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	
4.1 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	30
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	39
บทที่ 5 บทสรุป	48
บรรณานุกรม	49
ภาพผลงานศิลปะ	50
ประวัติผู้เขียน	56

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพพื้นที่ส่วนตัวของข้าพเจ้า	3
2.2 ภาพผลงานของ Andrea Nakhla	5
2.3 ภาพผลงานของ Andrea Nakhla	5
3.1 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	7
3.2 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	7
3.3 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	7
3.4 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	7
3.5 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 5	8
3.6 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 6	8
3.7 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	9
3.8 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	9
3.9 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	9
3.10 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	9
3.11 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5	10
3.12 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 6	10
3.13 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	11
3.14 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	11
3.15 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	11
3.16 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	11
3.17 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 5	12
3.18 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 6	12
3.19 ดินสอไข (Litho pencil)	13
3.20 เทปนิตโต้ (Nitto Tape)	13
3.21 แป้งฝุ่น (Talcum powder)	13
3.22 ฟองน้ำเซลลูโลส	13
3.23 สาอุนินดนม 2 ถึง 3 ผืน	13
3.24 แปรงขนกระต่าย	13

ภาพที่	หน้า
3.25 กาวอาระบิก (Arabic gum)	14
3.26 กรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid)	14
3.27 น้ำมันสน (Turpentine) , น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)	14
3.28 แลคเกอร์แดง (Red lacquer)	14
3.29 บีกเกอร์ (Beaker)	14
3.30 จาระบี (Grease)	15
3.31 เครื่องสำหรับปาดจาระบี	15
3.32 ไม้ครูด (Scraped bar) ทำด้วยไม้มะค่าหรือไม้สักหน้าเรียบหุ้มด้วยเส้นหนัง	15
3.33 หมึกพิมพ์ออฟเซตหรือหมึกสำหรับพิมพ์ลิโธกราฟ	15
3.34 แผ่นพลาสติก P.V.C.	16
3.35 ลูกกลิ้งขางหลาขางขนาด	16
3.36 แมกนีเซียม (Light Magnesium powder)	16
3.37 กระดาษปฐูฟ 4-5 แผ่น (Newsprint)	16
3.38 กระดาษฟาเบรียโน (Fabriano)	16
3.39 ภาพการล้างเพลท	17
3.40 ภาพการซับเพลทด้วยกระดาษปฐูฟ	18
3.41 ภาพการเขียนเพลท	18
3.42 ภาพการถูบแป้งฝุ่นลงบนหน้าเพลท	19
3.43 ภาพการเทกวาลงบนเพลท	19
3.44 ภาพการเช็ดกาวกรดออก	20
3.45 ภาพการหยุดกาวกรดด้วยกาวบริสุทธิ์	20
3.46 ภาพการกำหนดจุดลงบนเพลท	21
3.47 ภาพการผสมสี	22
3.48 ภาพการผสมแมกนีเซียมไลท์	22
3.49 ภาพการกลิ้งสี	22
3.50 ภาพการใช้น้ำถูบลงบนแท่นพิมพ์	23
3.51 ภาพการนำเพลทติดผนังกับแท่นพิมพ์	23
3.52 ภาพการทำ Wash out ด้วยน้ำมันสน	24
3.53 ภาพการทำ Wash out ด้วยทินเนอร์	24
3.54 ภาพการเทน้ำยาแอสฟัลต์	25

ภาพที่	หน้า
3.55 ภาพการใช้หน้ายาแอสฟัลต์	25
3.56 ภาพการอุดหมึกลงบนเพลท	25
3.57 ภาพการล้างหน้ายาเพลทแอสฟัลต์	26
3.58 ภาพขั้นตอนการกลึงสีลงบนเพลท	26
3.59 ภาพการกำหนดจุดเริ่มและจุดหยุด	27
3.60 ภาพการวางกระดาษให้ตรงจุดที่กำหนด	27
3.61 ภาพการวางกระดาษปรีฟ	28
3.62 ภาพการวางแผ่นพลาสติก	28
4.1 ภาพผลงานชั้นที่ 1	30
4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชั้นที่ 1	31
4.3 ภาพแสดงคุณภาพของผลงานชั้นที่ 1	32
4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชั้นที่ 1	33
4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชั้นที่ 1	34
4.6 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชั้นที่ 2	35
4.7 ภาพแสดงคุณภาพของผลงานชั้นที่ 2	36
4.8 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชั้นที่ 2	37
4.9 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชั้นที่ 2	38
4.10 ภาพรูปทรง	39
4.11 ภาพรูปทรง	39
4.12 ภาพรูปทรง	39
4.13 ภาพลักษณะผิว	40
4.14 ภาพลักษณะผิว	40
4.15 ภาพลักษณะผิว	40
4.16 ภาพลักษณะผิว	41
4.17 ภาพการวิเคราะห์เส้น	41
4.18 ภาพการวิเคราะห์สี	42
4.19 ภาพการวิเคราะห์สี	42
4.20 ภาพรูปทรง	43
4.21 ภาพรูปทรง	43
4.22 ภาพรูปทรง	43

ภาพที่	หน้า
4.23 ภาพลักษณะผิว	44
4.24 ภาพลักษณะผิว	44
4.25 ภาพลักษณะผิว	45
4.26 ภาพลักษณะผิว	45
4.27 ภาพลักษณะผิว	46
4.28 ภาพการวิเคราะห์เส้น	46
4.29 ภาพการวิเคราะห์สี	47
4.30 ภาพการวิเคราะห์สี	47

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์ใช้พื้นที่ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันออกไป แต่มนุษย์ทุกคนมีพื้นที่ส่วนตัว เป็นของตนเอง พื้นที่ส่วนตัว คือ ช่องว่างระหว่างบุคคลทางสังคม เป็นพื้นที่ที่จำกัดสำหรับคนแก่คน ๆ เดียว หรือเจาะจงเฉพาะกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น เป็นพื้นที่ที่พ้นจากการถูกติดตาม หรือถูกรบกวน โดยมีอิสระในการดำรงชีวิตแบบไม่มีข้อจำกัด

1. ความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันมนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความเจริญทางสังคม ใช้ชีวิตแบบวิถีคนเมือง สภาพแวดล้อมของมนุษย์มีความหลากหลายและแตกต่างกันออกไป อาจเต็มไปด้วยความเร่งรีบ และแออัดของผู้คนหรือในบางครั้งมนุษย์ต้องดำรงชีวิตในเวลาจำกัด จึงทำให้เกิดความวุ่นวายทางสังคม เช่น การไปสถานที่ต่าง ๆ ในเวลาที่กำหนด เป็นต้น

มนุษย์ต้องพบปะกับผู้คนมากมาย ในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ญาติพี่น้อง กลุ่มเพื่อนฝูง หรือคนแปลกหน้า บางครั้งมนุษย์ไม่ได้พบเจอผู้คนแค่กลุ่มคนบางกลุ่ม แต่ในหนึ่งวันมนุษย์พบเจอผู้คนมากมาย ด้วยสังคมที่ประกอบไปด้วยผู้คนนั้น มนุษย์ยังต้องเลือกแสดงตัวตนในสิ่งที่อยากให้ผู้อื่นเห็น หรือรับรู้ มนุษย์ส่วนใหญ่ถูกอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมมากำกับความคิด หรือการกระทำ ทำให้สังคมของเรานั้นไม่มีความอิสระในการดำเนินชีวิต ไม่มีความเป็นส่วนตัว หรือเหลือพื้นที่ให้ได้เป็นตัวของตัวเองนั้นลดน้อยลงไป

แม้มนุษย์จะเป็นสัตว์สังคมแต่มนุษย์ก็ไม่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ตลอดเวลา มนุษย์ทุกคนจึงต้องการพื้นที่ส่วนตัว เป็นเสมือนการสร้างขอบเขตให้กับตนเอง ในยามที่รู้สึกเหนื่อยจากการทำงาน หรือถูกก้าวร้าวชีวิตส่วนตัวมากจนเกินไป ซึ่งการสร้างอาณาเขตพื้นที่ส่วนตัวนั้นก็เพื่อตอบสนองทางการกระทำ ความรู้สึก และอารมณ์ของบุคคล ๆ นั้น เพื่อส่งผลให้เกิดอิสระทางความคิด อาจเป็นทั้งในเชิงบวก หรือเชิงลบ และเพื่อในการพักผ่อนสร้างความสบายใจ มีความเป็นตัวของตัวเองได้อย่างชัดเจน ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการและอยู่กับตัวเองได้มากที่สุด ดังนั้นพื้นที่ส่วนตัวจึงจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนรวมถึงตัวข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงต้องการสร้างพื้นที่ส่วนตัวผ่านผลงานศิลปะ

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อแสดงถึงภาวะหนึ่งของมนุษย์เมื่ออยู่ในพื้นที่ส่วนตัว
2. เพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกของภาวะชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่
3. เพื่อถ่ายทอดผลงานโดยผ่านเทคนิคการวาดเส้น สี และกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ
4. เพื่อจดจำภาวะชีวิตช่วงเวลาหนึ่งของตนเองในพื้นที่ส่วนตัว

3. ขอบเขตของโครงการ

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา
  - 1.1 ข้อมูลครอบคลุมถึงเนื้อหาการนำเสนอเรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัว
2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ
  - 2.1 เลือกหามุมมองที่หลากหลายและเหมาะสม แต่ยังคงเป็นสถานที่ที่เป็นพื้นที่ส่วนตัวของข้าพเจ้า เช่น ห้องนอนในพื้นที่ส่วนตัวของข้าพเจ้า
  - 2.2 แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานเป็นภาพเหมือนจริง (Realistic)
3. ขอบเขตทางด้านเทคนิค
  - 3.1 เป็นภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

4. จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น

- 4.1 ขนาด 45x60 เซนติเมตร
- 4.2 ขนาด 45x60 เซนติเมตร
- 4.3 ขนาด 45x60 เซนติเมตร
- 4.4 ขนาด 45x60 เซนติเมตร
- 4.5 ขนาด 45x60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมากจากการดำรงชีวิตของตนเองในแต่ละวัน ข้าพเจ้าต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ที่ต้องพบปะหรือสังสรรค์กับเพื่อนฝูง และด้วยระยะทางที่ค่อนข้างไกลจากบ้านของข้าพเจ้ากับมหาวิทยาลัยนั้น ทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทาง ข้าพเจ้าจึงต้องพักอยู่ที่หอพักใกล้กับมหาวิทยาลัย 4-5 วันต่อหนึ่งอาทิตย์ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีพื้นที่ส่วนตัวน้อยลง

โดยส่วนตัวของข้าพเจ้านั้น ไม่ชอบความวุ่นวายอันเกิดมาจากความคิดของผู้คนที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการตัดสินใจทำอะไรในแต่ละกิจกรรมที่มีความคิดเห็นของผู้คนที่ไม่ตรงกัน ยิ่งสังคมที่ประกอบไปด้วยผู้คนจำนวนมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งมีความคิดเห็นที่ต่างกันมากขึ้น จึงทำให้บางครั้งข้าพเจ้ามีอิสระทางความคิดน้อยลง ข้าพเจ้ามีความคิดว่าการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีจำนวนผู้คนที่พอเหมาะ ไม่มากหรือเยอะจนเกินไป จะทำให้การดำรงชีวิตของคนเราง่ายขึ้น โดยการสร้างพื้นที่ส่วนตัวและช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าสามารถเป็นตัวเองได้มากที่สุด สู่การถ่ายทอดในรูปแบบของศิลปะภาพพิมพ์พื้นราบ

ภาพที่ 2.1 : ภาพพื้นที่ส่วนตัวของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เป็นศิลปะสำนึกนิยม หรือศิลปะรูปแบบเหมือนจริง (Realism) คือทัศนศิลป์ ที่แสดงตัวแบบ หรือสะท้อนเรื่องราวในสังคมตามที่ปรากฏในชีวิตประจำวันอย่างตรงไปตรงมา โดยยึดหลักความเป็นอยู่จริง ๆ ของชีวิตมนุษย์ รวมถึงการสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม เป็นผลงานที่นำเสนอรายละเอียดของผลงานอย่างที่ตามองเห็น โดยปราศจากการแต่งเติม หรือสร้างเสริมความหมายที่บิดเบือนไปจากความจริง

ศิลปะสำนึกนิยม หรือศิลปะเรียลลิสม์ เกิดขึ้นประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ.1850-1880) เกิดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศฝรั่งเศส โดยกลุ่มศิลปินชาวฝรั่งเศส กลุ่มหนึ่งที่มีทัศนคติต่อต้านศิลปะจินตนิยม ที่ยึดถือประเพณีหรือตัวตนเป็นหลัก หรือแสดงความคิดฝันเอาตามใจตนเอง ความนิยมของศิลปะสำนึกนิยมเริ่มมีมากขึ้น เมื่อเริ่มมีศิลปะการถ่ายภาพเกิดขึ้นมา ทำให้ศิลปินมีความต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่ดูเหมือนจริงมากที่สุด (Pornthipa Sonkpracha. ออนไลน์ : 12)

2.2.1 แอนเดรีย นากลา (Andrea Nakhla)

แอนเดรีย นากลา ศิลปินด้านจิตรกรรม อายุ 28 ปี เติบโตที่รัฐวิสคอนซิน (Wisconsin) ประเทศสหรัฐอเมริกา (United States) อีก 6 ปีต่อมาเธอก็ย้ายไปที่รัฐลอสแอนเจลิส (Los Angeles) ในแคลิฟอร์เนีย (California) เธอแสดงงานครั้งแรกที่นิว อิมเมจ อาร์ต (New Image Art) งานของเธอมาจากภาพของพื้นที่ที่อยู่ภายในอาคาร เป็นพื้นที่ที่อยู่ในรัฐลอสแอนเจลิส และใกล้เคียงกับบ้านของเธอเอง โดยมีการจัดองค์ประกอบ วัตถุภายในพื้นที่ และท่าทางของบุคคลในภาพ ที่แตกต่างกัน ผลงานของเธอส่วนใหญ่เป็นภาพเกี่ยวกับภายในห้องนอน หรือเป็นพื้นที่ส่วนตัวของบุคคลในภาพ ซึ่งอิริยาบถของบุคคลภายในภาพก็เป็นท่าทางตามกิจวัตรประจำวันของพวกเขา

ผลงานของแอนเดรีย นากลา ต้องการพูดถึงเรื่องราวของแต่ละรายบุคคล จากมุมมองมานุษยวิทยา ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องราว การทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิต พฤติกรรมทางสังคมหรือวัฒนธรรมของมนุษย์ และเธอพยายามสร้างความเป็นอมตะ เพื่อรักษาช่วงเวลาและสถานที่นั้นไว้ ผ่านกระบวนการ Painting (Bryony Stone. 2017 : 12)

ภาพที่ 2.2 : Andrea Nakhla. 2014. **Rachel**. [Online]. Available :
<http://www.andreanakhla.com/Work> Retrieved February 22, 2017.

ภาพที่ 2.3 : Andrea Nakhla. 2014. **Anahi**. [Online]. Available :
<http://www.andreanakhla.com/Work> Retrieved February 23, 2017.

อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินผู้ผลงานของข้าพเจ้ามาจากการจัดองค์ประกอบ การเลือกใช้วัสดุ หรือมุมต่าง ๆ ภายในพื้นที่ และอิริยาบถของผู้คนในภาพที่มีลักษณะในการทำกิจกรรมประจำวันที่ดูเป็นธรรมชาติ ถ่ายทอดความเป็นตัวตนของบุคคล ๆ นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ถูกกำหนดด้วยหลากหลายปัจจัยต่าง ๆ มีกฎเกณฑ์ มีความเร่งรีบ และวุ่นวายตลอดเวลา ทำให้ผู้คนในสังคมในปัจจุบัน ไม่มีความเป็นส่วนตัวเท่าที่ควร ซึ่งรวมถึงตัวข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าจึงคิดว่า มนุษย์ทุกคนควรมีพื้นที่ส่วนตัวเป็นของตัวเอง เพื่อเพิ่มอิสระทางความคิด ความรู้สึก และการกระทำ แต่ตามหลักความเป็นจริงแล้ว มนุษย์ไม่สามารถมีช่วงเวลาที่เป็นส่วนตัวได้ตลอดเวลา เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ข้าพเจ้าจึงต้องการเก็บบันทึกช่วงเวลาส่วนตัวนี้ไว้ผ่านผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ภาวะการณกับพื้นที่ส่วนตัว” โดยถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของภาพพิมพ์พื้นราบ

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ สีที่ข้าพเจ้าใช้ในพื้นที่ส่วนตัว เป็นสีเทา เพื่อสื่อถึงความรู้สึกที่สงบ และสีของตัวข้าพเจ้าที่มีความสดใสเกิดการขัดแย้ง (Contrast) กับพื้นที่ เพื่อสื่อถึงการมีตัวตนของข้าพเจ้าในพื้นที่นั้น ๆ ท่าทางของข้าพเจ้าในผลงาน เป็นท่าทางที่มีความหลากหลายทางความรู้สึก เพราะข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงสภาวะทางอารมณ์ภายในพื้นที่ส่วนตัว ที่ข้าพเจ้าสามารถแสดงความรู้สึกต่าง ๆ ได้ โดยข้าพเจ้าสามารถเป็นตัวเองและรู้สึกกับสิ่งนั้นได้อย่างเต็มที่ อาจเป็นความรู้สึกที่มีความสุข มีความทุกข์ เศร้า เสียใจ สบาย ๆ ผ่อนคลาย หรือกำลังครุ่นคิดเรื่องราวบางสิ่งบางอย่างอยู่ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้าสามารถคิด หรือรู้สึกได้อย่างอิสระ เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในพื้นที่ส่วนตัว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ในหัวข้อ “ภาวะการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว” มีกระบวนการทำงานที่มาจากแนวความคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวบุคคลกับพื้นที่และต้องการระลึกถึงความทรงจำที่เกิดในความสัมพันธ์นั้น จึงนำไปสู่การสร้างภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างให้สมบูรณ์และน่าสนใจ

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

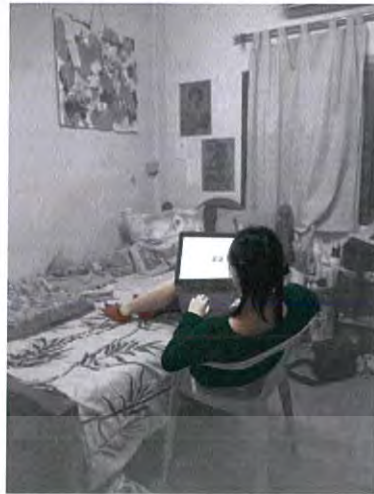

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 1

ผลงานภาพร่างชุดที่ 1 เกิดจากความต้องการที่จะแสดงถึงบรรยากาศของความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่และตัวบุคคล ที่ถ่ายทอดความรู้สึกผ่อนคลาย สบายใจ และเป็นตัวของตนเองในพื้นที่ส่วนตัว ผ่านท่าทางที่ดูสบาย ๆ เช่น การยืดขา การพิง หรือการนอน เป็นต้น และกิจกรรมที่ทำให้รู้สึกถึงการพักผ่อนหรือการใช้เวลาอยู่กับตัวเอง เช่น การอ่านหนังสือ การเล่น โทรศัพท์หรือการเล่นคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างชุดแรกนี้คือ การเลือกมุมห้องที่ดูซ้ำ ๆ เป็นมุมห้องเดิม ๆ ที่ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง กับท่าทางที่ทำให้ห้องค้ำประกอบดูธรรมดาและเป็นอริยาบถทั่ว ๆ ไปที่คล้ายกันในทุก ๆ ภาพ ไม่มีความแปลกใหม่ จึงไม่นำภาพร่างชุดที่ 1 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 2

ผลงานภาพร่างชุดที่ 2 เกิดขึ้นจากการพัฒนามากจากภาพร่างชุดที่ 1 โดยการปรับจากการเลือกมุมมองภายในห้อง แต่ยังคงเป็นพื้นที่ส่วนตัวให้ดูแปลกใหม่และมีความหลากหลายมากขึ้น มีการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีความแตกต่างกันในแต่ละภาพ โดยมีทั้งความรู้สึกเศร้า เหงาหรือมีความสุข เพราะมนุษย์สามารถแสดงอารมณ์หรือพฤติกรรมใด ๆ ก็ได้ในพื้นที่ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างชุดที่ 2 นี้คือ เครื่องแต่งกายของตัวบุคคลที่เหมือนกัน ไม่มีความหลากหลาย สัดส่วนของตัวบุคคลที่ถูกวัดลุดบังคับดูไม่สมบูรณ์

ส่งให้ภาพร่างชุดที่ 2 ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 ไปทำผลงานจริง เพราะท่าทางอิริยาบถมีความน่าสนใจ สามารถสื่อสารได้หลากหลายอารมณ์ สร้างคำถามให้แก่ผู้ที่มาชมผลงานต่ออารมณ์ของบุคคลในภาพและได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1, 2, 5 และ 6 ไปเป็นต้นแบบ ด้วยองค์ประกอบมุมมองและท่าทางของตัวบุคคลมีความเป็นไปได้ในการนำไปสร้างผลงานจริง แต่ยังคงไม่สมบูรณ์ จึงนำไปพัฒนาต่อยังภาพร่างชุดต่อไป

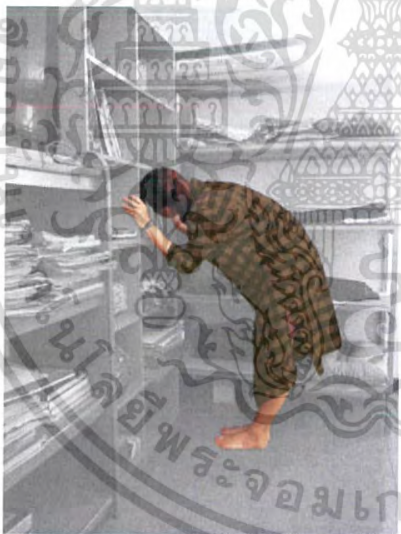
ภาพร่างชุดที่ 3

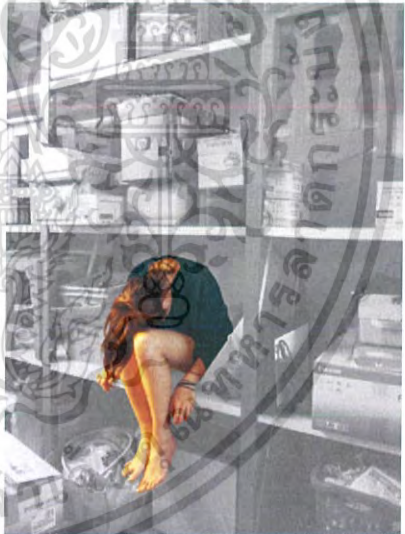
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.16 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.17 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 5   ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 3

ผลงานภาพร่างชุดที่ 3 เกิดขึ้นจากการต่อยอดมาจากภาพร่างชุดที่ 2 โดยการปรับเปลี่ยนมุมมองและท่าทางองค์ประกอบเล็กน้อยจากภาพร่างที่ถูกเลือกนำมาพัฒนาต่อ สร้างความหลากหลายของการแสดงอารมณ์ภายในภาพมากขึ้น เช่น การจ้องมองออกไปข้างนอก การมองเข้าไปยังพื้นที่แคบ ๆ หรือท่าทางแสดงอาการที่กำลังนึกคิด เป็นการสร้างคำถามต่อผู้ที่ชมผลงานถึงอารมณ์ของบุคคลในภาพ

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1, 2, 3 และ 5 ไปทำงานจริง เพราะองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ดูเหมาะสมและสมบูรณ์ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมีความแตกต่างกัน อารมณ์ความรู้สึกมีหลากหลายมุมมอง

3.2 กระบวนการสร้างงาน

วัสดุอุปกรณ์ในการเขียนเพลท

ภาพที่ 3.19 ดินสอไข (Litho pencil)

ภาพที่ 3.20 เทปนิตโต้ (Nitto Tape)

วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการกัดกรด

ภาพที่ 3.21 แป้งฝุ่น (Talcum powder)

ภาพที่ 3.22 ฟองน้ำเซลลูโลส

ภาพที่ 3.23 ผ้าชุบน้ำชนิดนิ่ม 2 ถึง 3 ผืน

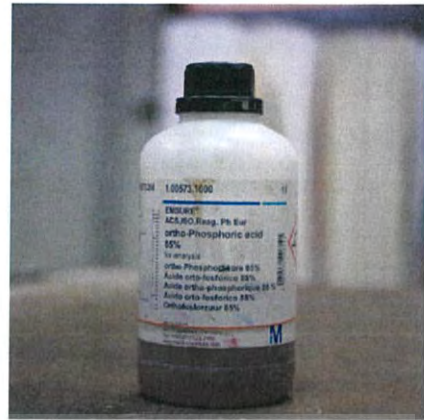

ภาพที่ 3.24 แปรงขนกระต่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.25 กาวอาระบิก
(Arabic gum)

ภาพที่ 3.26 กรดฟอสฟอริก
(Phosphoric acid)

ภาพที่ 3.27 น้ำมันสน (Turpentine) , น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)

ภาพที่ 3.28 แลคเกอร์แดง
(Red lacquer)

ภาพที่ 3.29 บีกเกอร์ (Beaker)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

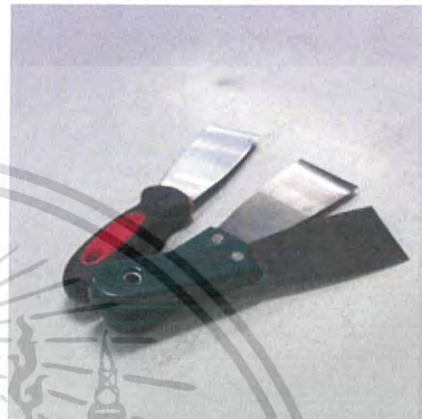
วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

แท่นพิมพ์เป็นแท่นพิมพ์ระบบเคลื่อนใช้ได้ทั้งสองประเภทคือแท่นพิมพ์ ที่มีมือจับ สำหรับดึงสแครปเปอร์อยู่ด้านข้างและมีมือจับอยู่ด้านบนบนสแครปเปอร์บาร์กดทับลงมาด้านข้าง

อุปกรณ์ที่ใช้กับแท่นพิมพ์

ภาพที่ 3.30 จาระบี (Grease)

ภาพที่ 3.31 เกรียงสำหรับปาดจาระบี

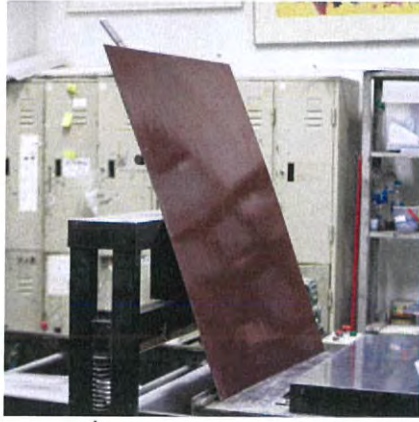

ภาพที่ 3.32 ไม้ครูด (Scrapper bar)
ทำด้วยไม้มะค่าหรือ ไม้สักหน้าเรียบ
หุ้มด้วยเส้นหนัง

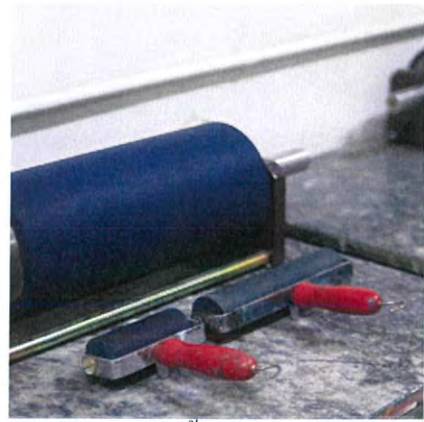

ภาพที่ 3.33 หมึกพิมพ์ออฟเซต
หรือหมึกสำหรับพิมพ์ลิโธกราฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.34 แผ่นพลาสติก P.V.C.

ภาพที่ 3.35 ลูกกลิ้งยวดยานขนาด

ภาพที่ 3.36 แมกนีเซียม (Light Magnesium powder)

ภาพที่ 3.37 กระดาษปรู๊ฟ 4-5 แผ่น
(Newsprint)

ภาพที่ 3.38 กระดาษฟาเบรียโน
(Fabriano)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์สำหรับการทำงานวิจัย

สีที่ใช้ในการทำงานวิจัยจะเป็นสีหมึกพิมพ์สำหรับการพิมพ์ออฟเซต (Offset Printing) ซึ่งเป็นสีที่มีความโปร่งแสงเหมาะที่จะนำมาใช้ในการทำงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์หินโดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้สีในการทำงานอยู่เพียงสี่สีเท่านั้นคือสีเหลือง (Lemon Yellow), สีฟ้า (Cyan), สีแดงชมพู (Magenta), และสีดำ (Black) หากต้องการสีที่มีความพิเศษจะใช้สีที่แตกต่างจากนี้เช่นสีสะท้อนแสง สีเงิน สีทองหรือการพิมพ์เคลือบมัน

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานวิจัยที่ประกอบไปด้วยดินสอไข พู่กันขนาดต่าง ๆ กาว กระดาษ ลูกกลิ้งขนาดต่าง ๆ สีที่เป็นสีชุดสำหรับพิมพ์ ฟองน้ำ ประกอบด้วยเกรียงขนาด 1 นิ้ว 1.5 นิ้ว 2 นิ้ว โดยมีจำนวนที่พอดีต่อการทำงานแต่ละครั้ง น้ำยาทำความสะอาดเพลา ทารางเทียบสี สำหรับใช้พิมพ์และลูกกลิ้งขนาดต่าง ๆ กัน

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. การเตรียมเพลทอะลูมิเนียม

ภาพที่ 3.39 ภาพการล้างเพลท

1.1 นำเพลทไปล้างด้วยกรดซัลฟูริกหรือกรดไฮโดรคลอริกผสมตามสัดส่วนคือน้ำกรด 2 ออนซ์ต่อน้ำ 4.5 ลิตรใช้สำลีหรือผ้านุ่มถูบริเวณผิวหน้าเบา ๆ ชักประมาณ 10 วินาทีแล้วล้างออกด้วยน้ำทำแบบนี้ 2 รอบแล้วล้างน้ำเปล่าให้สะอาดที่สุด

ภาพที่ 3.40 ภาพการซับเพลทด้วยกระดาษปรีฟ

1.2 ซับด้วยกระดาษปรีฟให้ผิวหน้าเพลทหมดที่สุดแล้วนำไปฝั่งลมให้แห้งทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

2. การเขียนไข

ภาพที่ 3.41 ภาพการเขียนเพลท

ภาพพิมพ์หินจะใช้ไขเป็นตัวนำทางให้หมึกพิมพ์สามารถเกาะติดได้ การเขียนไขก็คือการสร้างภาพขึ้นมาด้วยวัสดุที่เป็นไขชนิดต่าง ๆ เช่น ดินสอไข ปากกาหมึกแห้ง หมึกพิมพ์ ทูชหรือไขแท่ง แอสฟัลต์คัมเหลว เป็นต้น บริเวณที่เป็นไขบนผิวหน้าเพลทก็จะเป็นส่วนที่หมึกจะเกาะติดเป็นภาพเวลาที่กลิ้งสีลงไป ในขณะที่มีน้ำบาง ๆ บนเพลทเวลาที่เขียนด้วยไขหรือวัสดุที่เป็นไขควรใช้กระดาษรองมือด้วยเพื่อกันไม่ให้มือซึ่งมีไขสัมผัสกับผิวหน้าของเพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนการกัดกรด

คือการควบคุมสภาพของวัสดุที่เป็นไขให้คงสภาพเดิมไว้ซึ่งหลังจากขั้นตอนที่เขียนภาพลงบนแผ่นอะลูมิเนียมเสร็จแล้ว

ภาพที่ 3.42 ภาพการถูเบี่ยงฝุ่นลงบนหน้าเพลท

3.1 โรยแป้งฝุ่นลูปเบา ๆ ให้ทั่วทั้งภาพและทั่ว ๆ เพลทแล้วปิดออกให้เหลือติดบาง ๆ บนผิวหน้าเพลท

ภาพที่ 3.43 ภาพการเทกาวลงบนเพลท

3.2 ใช้กาวบริสุทธิ์ 8 ออนซ์ผสมกับกรดฟอสฟอริก 5.6 มิลลิลิตรให้เป็นกาวกรดแล้วนำมาผสมกับกาวบริสุทธิ์อีกรอบในสัดส่วนที่เหมาะสมต่อปริมาณไขแล้วเทกาวลงบนเพลทถูบกาวให้ทั่วด้วยแปรงขนกระต่าย ควบคุมเวลาให้เหมาะสมประมาณ 2-4 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.44 ภาพการเช็ดกาวกรดอก

3.3 แล้วเช็ดกาวออกให้บางที่สุดฟองน้ำขึ้นพอประมาณ พยายามอย่าให้มีรอยกาวหรือมีคราบกาวหนาบนผิวหน้าเพลตหากมีครนวนคใหม่แล้วเช็ดให้เรียบ

ภาพที่ 3.45 ภาพการหยุดกาวกรดด้วยกาวบริสุทธิ์

3.4 ใช้กาวบริสุทธิ์ (Pure gum) เทลงบนเพลตชุบให้ทั่วในลักษณะแนวอนและแนวตั้งประมาณ 3-5 นาทีเช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาธู (จะให้ได้ผลดีที่สุดทิ้งไว้ 12- 24 ชั่วโมงหรือต่ำสุด 1 ชั่วโมง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการเตรียมกาว

1. ใส่เม็ดกาวกระดินลงกะละมังขนาดเล็ก เทน้ำบริสุทธิ์หรือน้ำกลั่นให้ท่วมเม็ดกาว เอาผ้าสะอาดปิดปากกะละมังแช่ไว้ประมาณ 1 คืน
2. คนให้เม็ดกาวละลายกรองด้วยผ้าสาธู 2 ชั้นเพราะกาวมีเศษไม้อยู่มาก
3. นำกาวที่กรองได้ไปวัดความเข้มข้นด้วยเครื่องมือวัดค่าความถ่วงจำเพาะ (โบร์เม) วัดให้อยู่ที่ขีดประมาณ 12-14 หากเข้มข้นไปเติมน้ำแล้ววัดอีกครั้งจนพอดี
4. เทกาวกลับลงอ่างหรือกะละมังใบเล็กใส่ฟอรัมาตินลงประมาณ 1 ซ้อนชาต่อกาว 1,000 cc เพื่อชะลอไม่ให้กาวบูด

การเตรียมน้ำยาล้างเพลท

การเตรียมกรดซัลฟูริกเจือจางสำหรับล้างเพลท (น้ำยา Counter Etch) กรอกน้ำใส่เกลลอน 4.5 ลิตรแล้วเติมกรดซัลฟูริก 2 ออนซ์เขย่าเกลลอนผสมให้เข้ากัน (อาจใช้ไฮโดรคลอริกแทนซัลฟูริกได้แต่ควรลดปริมาณลงเป็น 1.5 ออนซ์)

ขั้นตอนการพิมพ์

1. เตรียมการพิมพ์

ภาพที่ 3.46 ภาพการกำหนดจุดลงบนเพลท

1.1 กำหนดจุดบนเพลทและกระดาษที่จะพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

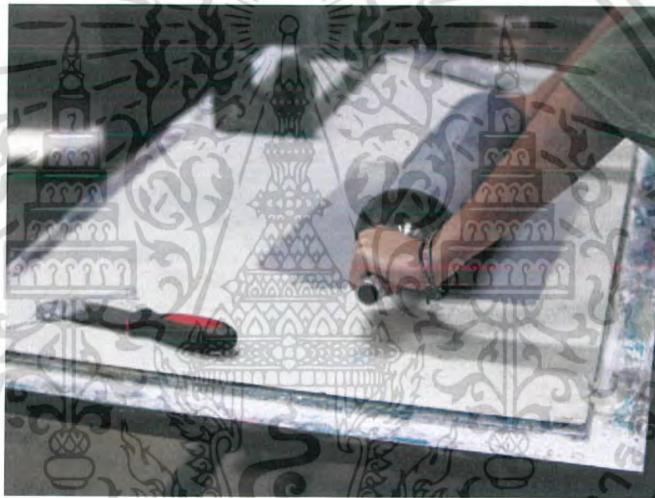

ภาพที่ 3.47 ภาพการผสมสี

ภาพที่ 3.48 ภาพการผสมแมกนีเซียมไลท์

1.2 เตรียมหมึกที่จะทำการพิมพ์ ตักหมึกจากกระป๋องสีกะปริมาณให้เพียงพอกับการพิมพ์ โดยใช้เกรียงนวดหมึกสักพักถ้าหากหมึกเหลวเกินไปให้ผสมแมกนีเซียมไลท์ (Magnesium Light Carbonate) และตรวจดูว่าเนื้อสีมีเศษของสีที่แห้งหรือมีสิ่งสกปรกหรือไม่

ภาพที่ 3.49 ภาพการกลิ้งสี

1.3 การกลิ้งหมึกที่แทนกลิ้งหมึกให้มีความละเอียดและมีความบางที่พอดี ๆ ไม่หนาหรือสีและมากจนเกินไป เมื่อเตรียมเสร็จเรียบร้อยแล้วค่อยทำการเตรียมเพลทบนแทนพิมพ์เป็นลำดับต่อไป

ภาพที่ 3.50 ภาพการใช้ฟองน้ำถูบนแท่นพิมพ์

ภาพที่ 3.51 ภาพการนำเพลทติดผนังกับแท่นพิมพ์

1.4 เตรียมแท่นพิมพ์นำเพลทที่จะทำการพิมพ์ผนังติดกับแท่นพิมพ์ (Bed Plate) โดยใช้น้ำถูบริเวณแท่นด้านบน ตรวจสอบไม้ครูดให้มีขนาดกว้างกว่าภาพ (Image) จะให้ดีควรกว้างกว่ากระดาษแต่ต้องแคบกว่าเพลทควรมีการหาระยะที่จะกดไม้ครูดลงและยกขึ้นแล้วทำเครื่องหมายไว้ เพราะเมื่อจะทำการพิมพ์จริงจะไม่สามารถกระชาระยะได้การกดแท่นพิมพ์ก่อนถึงเพลทและการพิมพ์จนตกเพลทจะสร้างความเสียหายให้กับแท่น, ไม้ครูดและแผ่นพลาสติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การทำ Wash out คราบไขมันที่ผิวหน้าเพลท

ภาพที่ 3.52 ภาพการทำ Wash out ด้วยน้ำมันสน

ภาพที่ 3.53 ภาพการทำ Wash out ด้วยทินเนอร์

2.1 ใช้น้ำมันสนล้างหมึกพิมพ์ที่อยู่บนผิวหน้าเพลท (Image) ให้สะอาดที่สุดแล้วเช็ดล้างอีกรอบด้วยน้ำมันทินเนอร์ เช็ดจนแน่ใจว่าสะอาดแล้วโดยสังเกตได้ว่าสีเพลทจะอ่อนกว่าส่วนที่มีกาวเกาะอยู่ (ในขั้นตอนการ Wash Out ต้องทำอย่างรวดเร็วสิ่งสำคัญคืออย่าให้หน้าเพลทโดนน้ำ)

3. แอสฟัลต์ชนิดดำ (Liquid Asphaltum)

ภาพที่ 3.54 ภาพการเทน้ำยาแอสฟัลต์ดำ

ภาพที่ 3.55 ภาพการใช้น้ำยาแอสฟัลต์ดำ

3.1 เป็นการเพิ่มปริมาณไขมันให้กับแม่พิมพ์ช่วยให้หมึกพิมพ์ที่จะกลิ้งตามลงไปนั้น เกาะ ติดกับไขมันที่เขียนไปได้ดียิ่งขึ้น โดยผสมกับน้ำมันสน ทาลงไปบนเพลทให้ทั่ว

ภาพที่ 3.56 ภาพการอุดหมึกลงบนเพลท

3.2 ทำการอุดหมึกด้วยการนำสีที่เตรียมไว้แล้ว มาผสมกับน้ำมันสนแล้วทาทับบน แอสฟัลต์ดำให้ทั่วเพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.57 ภาพการล้างน้ำยาเพลทแอสฟัลต์

3.3 ทำการล้างน้ำยาที่เคลือบเพลทออกให้สะอาด

4. การกลิ้งหมึกพิมพ์

ภาพที่ 3.58 ภาพขั้นตอนการกลิ้งสีลงบนเพลท

เป็นการแทนค่าไบบนเพลทที่มีความแตกต่างกันด้วยหมึกพิมพ์หรือหมึกสำหรับกลิ้ง ซึ่งมีความเป็นไขมันมากกว่าเข้าไปแทนที่วัสดุที่ใช้เขียนในตอนแรก กลิ้งหมึกสลับกับใช้ฟองน้ำเช็ดน้ำบาง ๆ ภาพที่สร้างไว้จะค่อย ๆ ปรากฏชัดขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งภาพ (ส่วนของใจ) รับหมึกได้จนเต็มที่สังเกตได้จากการที่ภาพจะมีความเข้มที่สม่ำเสมอทั้งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การพิมพ์

ภาพที่ 3.59 ภาพการกำหนดจุดเริ่มและจุดหยุด

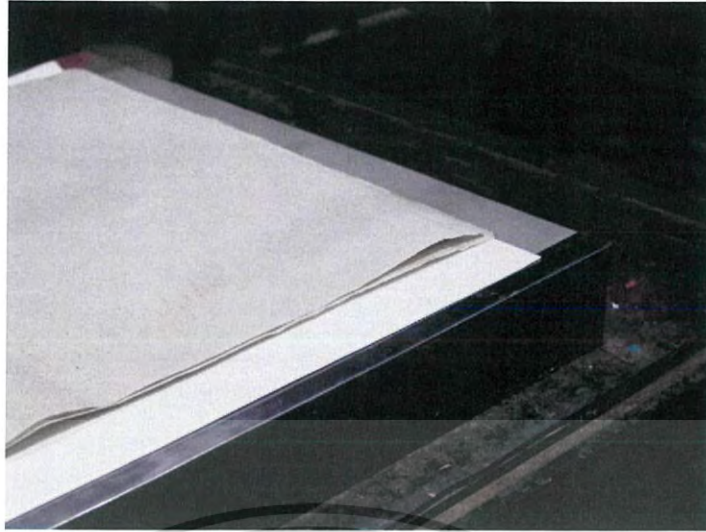
5.1 ตรวจสอบจุดเริ่มและจุดหยุดบนแท่นพิมพ์

ภาพที่ 3.60 ภาพการวางกระดาษให้ตรงจุดที่กำหนด

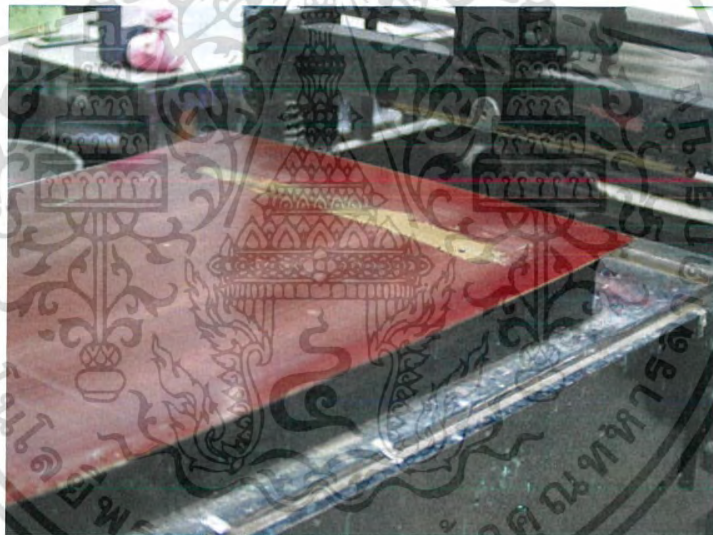
5.2 วางกระดาษที่จะพิมพ์ลงบนเพลท ตรงจุดที่ทำสัญลักษณ์ไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.61 ภาพการวางกระดาษปฐูฟ

5.3 วางกระดาษปฐูฟ 4-5 แผ่นปิดทับลงบนกระดาษพิมพ์งาน

ภาพที่ 3.62 ภาพการวางแผ่นพลาสติก

5.4 แล้ววางแผ่นพลาสติกทับลงบนกระดาษปฐูฟรองพิมพ์อีกรอบ แล้วจึงเริ่มทำการพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิมพ์งาน

1. การดำเนินขั้นตอนในการพิมพ์แม่พิมพ์หินนั้นการจัดวางเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการพิมพ์ให้เป็นระเบียบและให้มีความสะดวกในการหยิบใช้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ เพราะสามารถช่วยให้การทำงานมีความสะดวกและลดตัวช่วยย่นระยะเวลาในการทำงานพิมพ์ลง ทั้งยังช่วยในการรักษาความสะอาดป้องกันคราบน้ำและน้ำมันที่เกิดขึ้นในขณะที่พิมพ์งานไม่ให้มาเปื้อนแม่พิมพ์
2. กระดาษที่พิมพ์งานหมึกพิมพ์ควรมีการเตรียมให้พร้อม กะปริมาณให้พอดีต่อการพิมพ์งาน พยายามอย่าให้น้อยจนหมึกพิมพ์ไม่พอเพราะจะทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมาก ผสมหมึกให้พอดีไม่เหลวหรือหนืดจนเกินไป หากเหลวให้ผสมด้วยผงแมกนีเซียมไลต์คาร์บอเนต (Magnesium Light Carbonate) หากข้นให้เพิ่มสีเดิมเข้าไปอีก แล้วทำการทดสอบสี โดยการใช้น้ำเกรียงปาดสีบาง ๆ ลงบนกระดาษที่ใช้สำหรับทดสอบสี ซึ่งควรเป็นกระดาษชนิดเดียวกับที่ใช้พิมพ์บ้างที่อาจเป็นส่วนที่ตัดออกมาจากกระดาษพิมพ์งานแล้วเก็บไว้ทดสอบสี
3. ลูกกลิ้งควรทำความสะอาดให้เรียบร้อยเช็ดรอยฝุ่นต่าง ๆ รวมทั้งร่องรอยและคราบสีที่ติดอยู่ให้สะอาดแล้วนำมากลิ้งหมึกเตรียมไว้ครั้งแรกอย่างกลิ้งหนาจนเกินไป กลิ้งให้บางพอดีเหมือนแผ่นฟิล์มบาง ๆ
4. เช็ดแผ่นรองพิมพ์ (Tympan) ไม่ให้มีฝุ่นหรือรอยแตกร้าวและใช้จาระบีปาดไว้ด้านบนเพื่อที่ว่าเวลาพิมพ์จะได้ลื่นไม่หนืดและไม่ทำให้ไม้ครูดแตกหัก (ควรใช้จาระบีปาดที่ขอบล่างสแครปเปอร์บาร์ส่วนที่เป็นหนังด้วย)
5. ฟองน้ำที่ใช้เช็ดบนหน้าเพลทควรให้มีความนุ่มและอุ้มน้ำดีส่วนใหญ่ใช้ฟองน้ำแบบเซลลูโลส ให้มีความชื้นพอประมาณเช็ดให้ทั่วแผ่นเพลทพยายามอย่าให้เปียกหรือแห้งจนเกินไป เพราะหากน้ำมากจนเกินไปอาจทำให้เกิดภาพจุดตันได้ (หมายถึงหมึกพิมพ์ไปรวมตัวกันมากจนเกินไปทำให้รายละเอียดที่มีอยู่หายไปกลายเป็นสีเดียวกันหมดหรือดำจนเกินไปนั่นเอง)

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ ภาพการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว 1

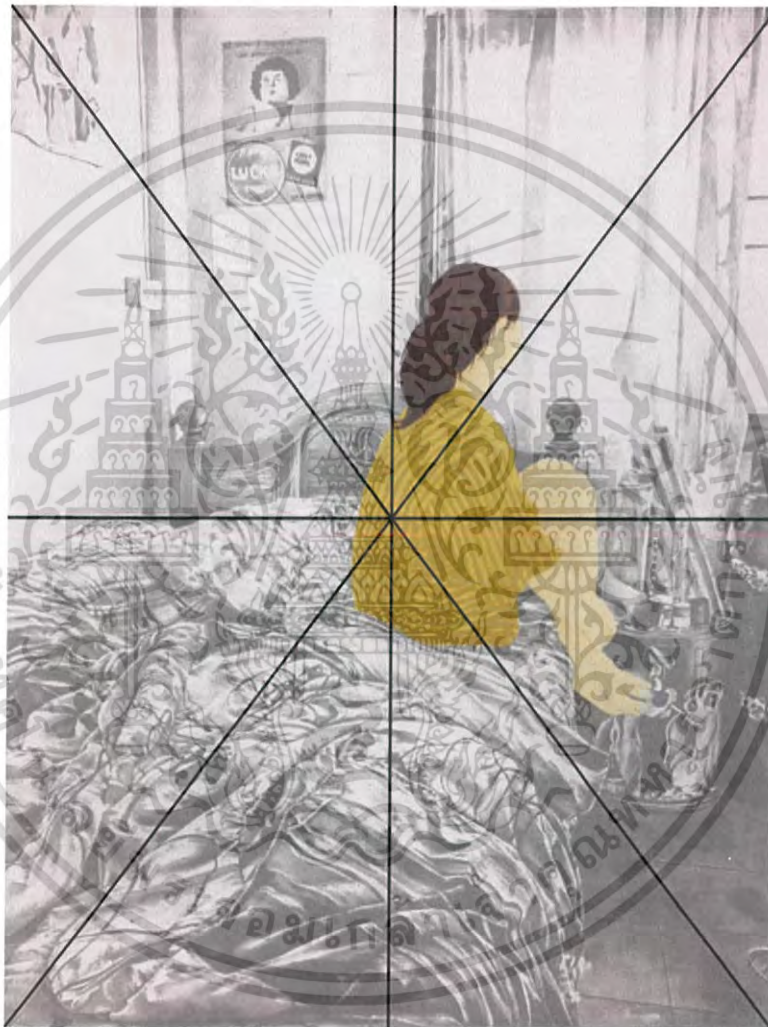

ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ ความเป็นหนึ่งอันเดียวกัน ความเข้ากันได้ของการรวมตัวในส่วนประกอบต่าง ๆ ทั้งด้านเนื้อหาเรื่องราวและด้านรูปลักษณะ เช่น รูปทรง พื้นผิว เส้น หรือ สี เป็นต้น ซึ่งเอกภาพมีความสำคัญต่อกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกสาขา เป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นที่ผู้สร้างสรรค์จะต้องประสานและจัดระเบียบกับส่วนประกอบต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสัมพันธ์กันหรือเป็นการจัดระเบียบและดุลยภาพให้แก่สิ่งที่ขัดแย้งกันเพื่อให้รวมตัวกันได้ (ชอุด นิ่มเสมอ . 2554 : 130)

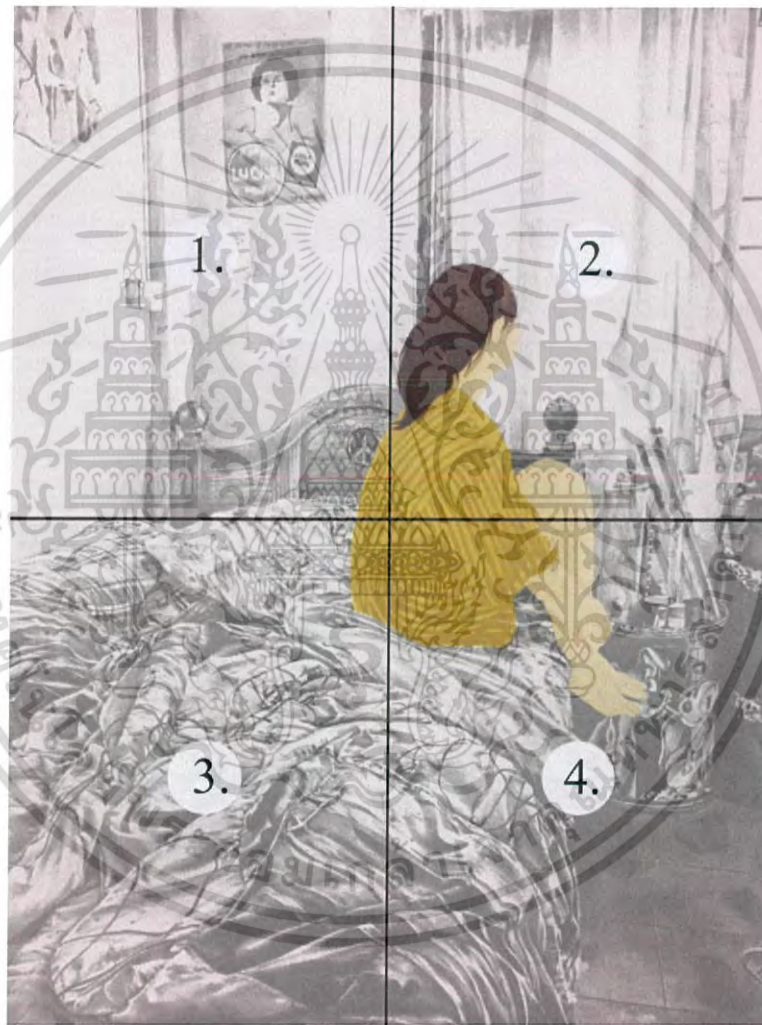
ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 เพราะแนวความคิดของผลงานชิ้นนี้พูดถึงพื้นที่ส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดช่วงเวลาที่ยาวนานที่อยู่ในพื้นที่ส่วนตัว ซึ่งข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยการใช้ภาพต้นแบบเป็นสถานที่จริงและตัวบุคคลจริงทั้งหมด จึงทำให้ผลงานชิ้นนี้มีความเป็นเอกภาพ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันทั้งแนวความคิดและรูปแบบของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 คุลยภาพ (Balance)

คูลยภาพ คือความพอเหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ภายในงานศิลปะ เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่สมบูรณั คูลยภาพแบ่งออกเป็น 2 แบบ คูลยภาพแบบสมมาตร (Formal Balance) เป็นภาพแบบสองข้างเท่ากัน เป็นงานที่ต้องการคูลยภาพที่นิ่งและมั่นคง ส่วนคูลยภาพแบบอสมมาตร (Informal Balance) เป็นการวางจุดเด่นพลัดไปจากเส้นแกนหลัก จัดวางองค์ประกอบซ้ายขวาไม่เท่ากัน จะทำให้เกิดคูลยภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหว (ชลุค นั่มเสมอ. 2554 : 164)

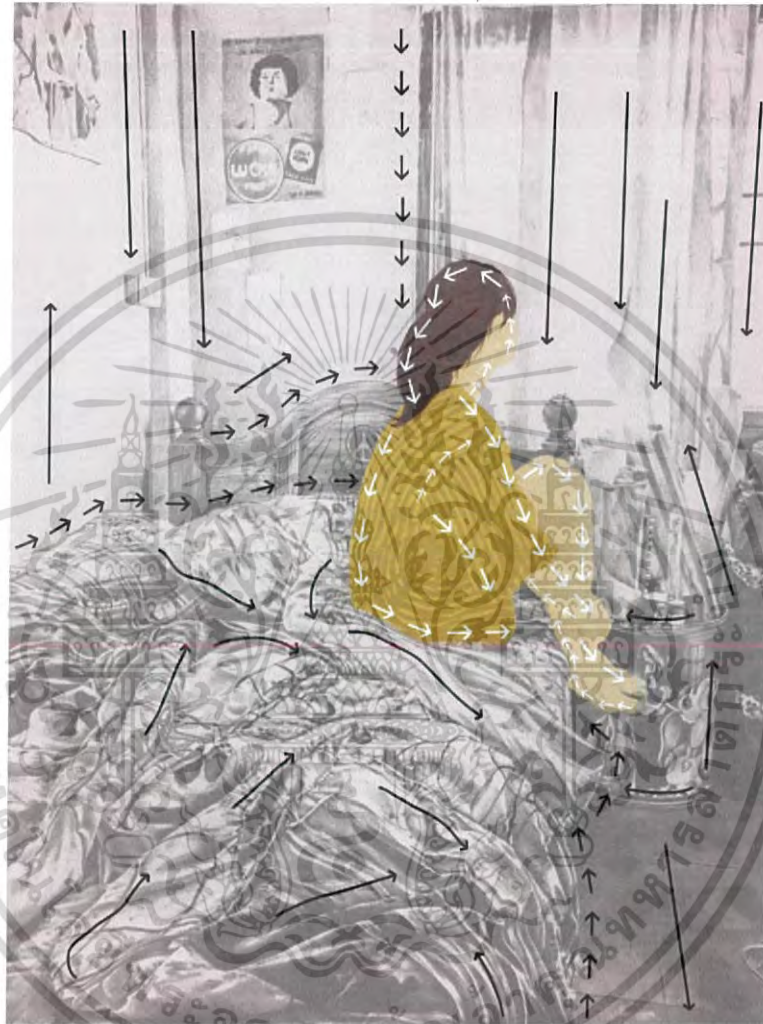
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงคูลยภาพของผลงานจีนที่ 1

ผลงานจีนที่ 1 เป็นการจัดองค์ประกอบแบบอสมมาตร เพราะการจัดวางซ้าย-ขวาไม่เท่ากัน โดยพิจารณาจากเส้นแกน ทั้งแนวดิ่ง (Vertical Axis) และแนวนราบ (Horizontal Axis) จุดเด่นภายในภาพเอนไปทางขวา ทำให้เกิดคูลยภาพแบบเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวมักเกิดจากความเคลื่อนไหวของสายตาของผู้ดู เคลื่อนที่ไปตามทิศทางของเส้นหรือน้ำหนักอ่อนแก่ การเคลื่อนไหวมักจะเคลื่อนจากภายนอกสู่ภายในภาพ ทำให้รูปทรงที่อยู่ตรงกลางนั้นดูโดดเด่น (ชวลิต นิ่มเสมอ. 2554 : 103)

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 การเคลื่อนไหวของภาพมองเห็นได้ชัดเจน เพราะผลงานที่เป็นอสมมาตร จะแสดงความเคลื่อนไหวต่อสายตา การเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นนี้เป็นการเคลื่อนไหวตาม Perspective ของห้อง มุ่งสู่รูปทรงบุคคล ที่เป็นรูปทรงหลักของภาพ ทำให้เกิดการหยุดของสายตา ทำให้รูปทรงบุคคลนั้นเป็นจุดเด่นขึ้นมา ส่วนรูปทรงบุคคลภายในภาพ เป็นการเคลื่อนไหวตามโครงสร้างภายในร่างกาย เคลื่อนไหวตามช่วงแขนที่เกี่ยวกับขาหรือขาที่ยกชันเข้าขึ้น เป็นการเคลื่อนไหวภายนอกและภายในอย่างสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น คือบริเวณหรือส่วนประกอบภายในภาพผลงานที่มีความสำคัญ เป็นส่วนที่ดึงดูดสายตามากที่สุด ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น การสร้างจุดเด่นภายในผลงานเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเป็นการดึงดูดและชักจูงให้ผู้ดูเกิดความสนใจ (ฟารุต สมัคร ไทย. ออนไลน์ : 18)

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชิ้นที่ 1

- ก. เป็นจุดเด่นของภาพ โดยการ ใช้สี ที่แตกต่างจากวัตถุอื่น ๆ ในภาพ ได้อย่างชัดเจน ทำให้สามารถดึงดูดสายตาผู้ดูได้เป็นครั้งแรก
- ข. เตียงนอนเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าสุด แต่เป็นวัตถุที่ดึงดูดสายตาเป็นอันดับที่ 2 เพราะสีที่ถูกลดค่าลงและด้วย Perspective ที่พุ่งเข้าหารูปทรงคน จึงทำให้ ก. เป็นรูปทรงที่โดดเด่นที่สุด
- ค. เป็นรูปทรงที่สายตามองเห็นเป็นระยะที่ 3 เพราะเป็นส่วนที่อยู่ลึกที่สุด ช่วยในการผลัดระยะของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ ภาพการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว 2

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

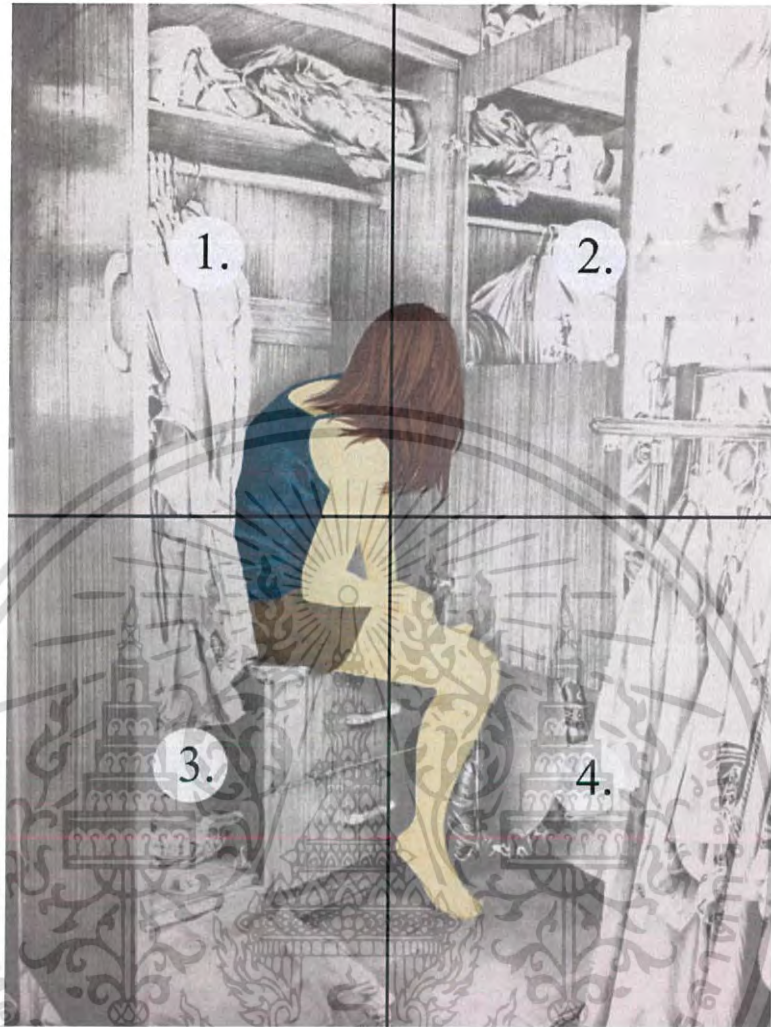

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 เอกภาพของงานมุ่งไปที่รูปทรงผู้หญิงที่อยู่ตรงกลางภาพ ส่วนบริเวณรอบนอกที่เป็นภาพพื้นๆ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รูปทรงบุคคลกลางภาพเป็นจุดเด่นชัดเจน ส่วนในเรื่องของสี เกิดเอกภาพของสีอยู่ตรงกลางภาพของรูปทรงผู้หญิง ดังนั้นเอกภาพของผลงานชิ้นนี้อยู่ที่บริเวณรูปทรงบุคคลผู้หญิง โดยมีภาพพื้นๆ ที่เป็นสีเอกรงค์ (Monotone) เป็นตัวสนับสนุนให้เกิดเอกภาพ ซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

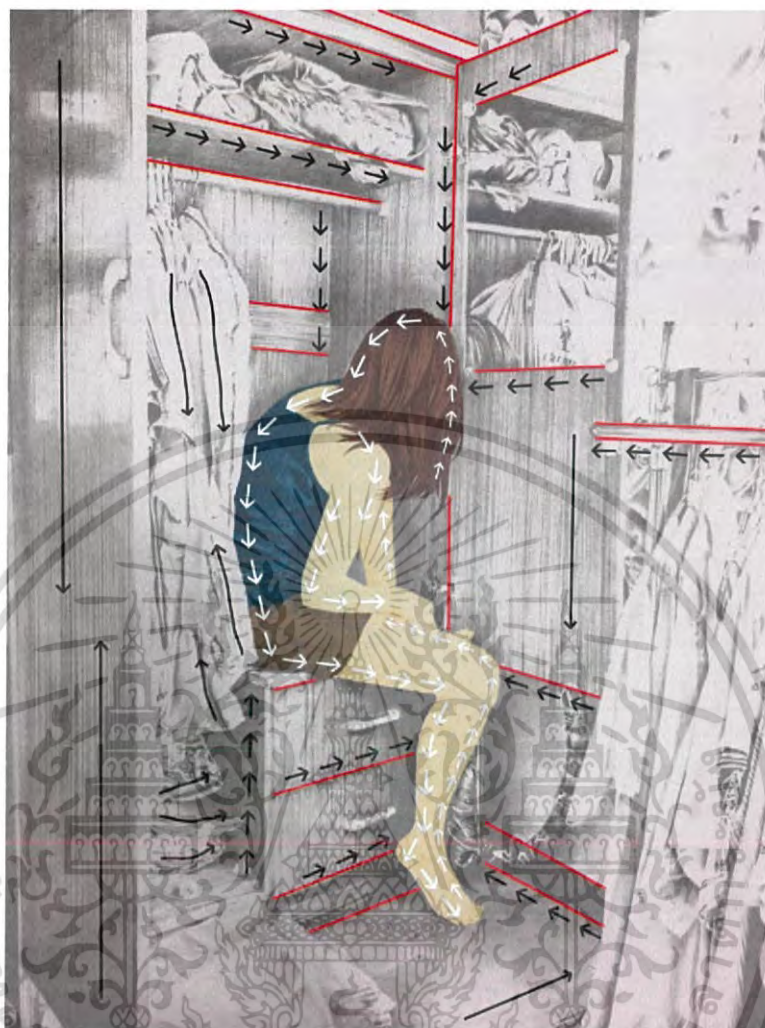
4.2.2 คุลยภาพ (Balance)

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงดุลยภาพของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 เป็นการจัดองค์ประกอบแบบอสมมาตร เพราะการจัดวางซ้าย-ขวาไม่เท่ากัน โดยเทียบจากภาพแล้ว จุดเด่นของภาพถูกจัดวางในพื้นที่ 1. และ 3. มากกว่า 2. และ 4. แต่ด้วยบรรยากาศของพื้นที่ที่เป็นพื้นหลังของรูป 2. และ 4. มีรายละเอียดของรูปทรงมากกว่า รูป 1. และ 3. จึงทำให้เกิดการถ่วงดุล ภาพผลงานชิ้นนี้จึงมีดุลยภาพเกือบเท่าเทียมกัน

4.2.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 2

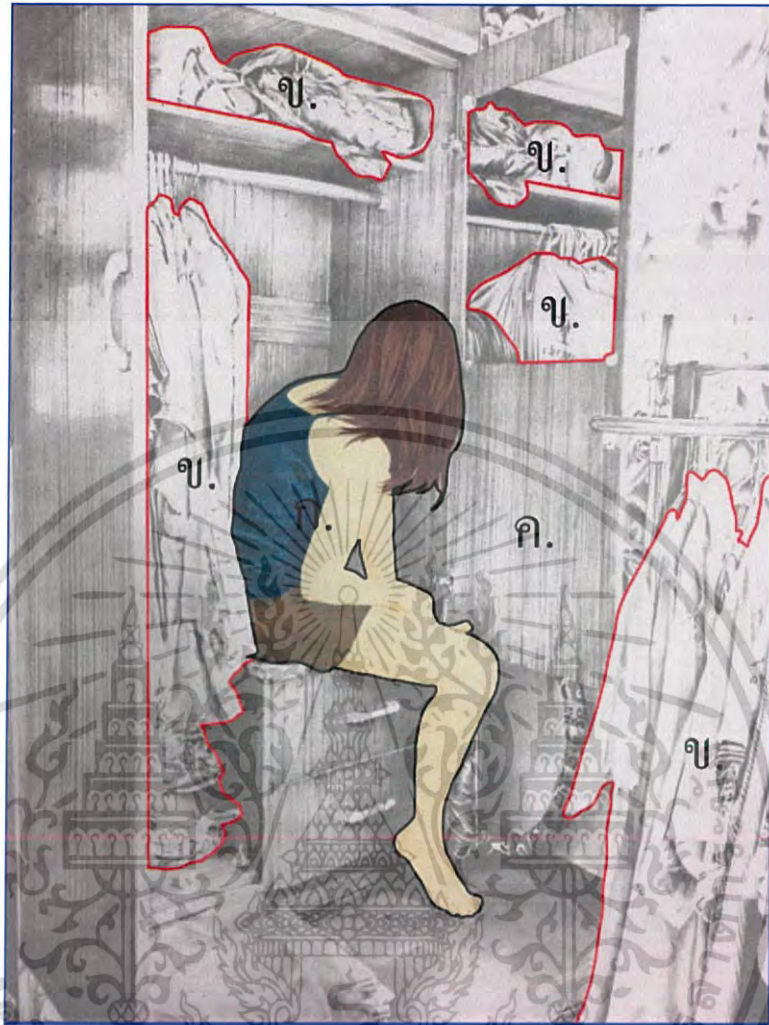
ผลงานชิ้นที่ 2 การเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับมุมมอง Perspective และเกิดจากสองส่วน คือรูปทรงบุคคลผู้หญิงกับพื้นหลัง ความเคลื่อนไหวของพื้นหลังที่เป็นสี่เอกรงค์ จะนำพาสายตาไปสู่ความเคลื่อนไหวของรูปทรงบุคคลที่เป็นสี่ เพราะตำแหน่งรูปทรงบุคคลที่นิ่งตรงกับมุมห้อง ทำให้เส้นมุมมอง Perspective มุ่งเข้าไปสู่ตัวรูปทรงบุคคล

โครงสร้างที่เป็นรูปทรงอิสระ ไม่สามารถกำหนดทิศทางเคลื่อนไหวที่แน่นอนได้และบานประตูทางซ้ายของภาพเป็นการเคลื่อนไหวที่ขัดแย้ง (Contrast) กับรูปทรงทั้งหมดเพื่อต้องการให้เกิดความแตกต่างในพื้นที่

การเคลื่อนไหวภายในรูปทรงผู้หญิง เป็นการเคลื่อนไหวตามลักษณะท่าทาง เช่น ตามขาที่ห้อยทิ้งลงต่ำออกมาทางด้านขวา เส้นลูกศรจะทำให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวที่วนอยู่ภายในรูปทรงนั้น ๆ ทำให้ดูนุ่มนวลและอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชิ้นที่ 2

- ก. เป็นจุดเด่นของภาพเพราะแตกต่างจากวัตถุอื่น ๆ ในภาพได้อย่างชัดเจนจากการใช้สีที่ไม่เหมือนกับวัตถุอื่น ๆ ในภาพ ทำให้สามารถดึงดูดสายตาผู้ดูได้เป็นสิ่งแรก และส่วนที่เด่นที่สุดในรูปทรง ก. ก็คือเส้นผม ที่เด่นด้วยความละเอียด ความลึกและน้ำหนัก
- ข. ส่วนที่เป็นจุดเด่นรองลงมาคือส่วนที่เป็นเสื้อผ้า เพราะรอยผ้ายับที่มีรายละเอียดเยอะกว่าพื้นที่อื่น ๆ จึงทำให้เกิดความน่าสนใจและดึงดูดสายตา
- ค. บริเวณพื้นที่ เช่นตู้ ผนังกระเบื้อง แนว Perspective ทั้งหมด ที่มีรายละเอียดน้อยกว่าส่วน ข. จึงทำให้มีความเป็นเด่นรองลงมา ซึ่งส่วน ข. และ ค. เป็นส่วนที่ช่วยเน้นความเป็นเด่นให้กับส่วน ก. ให้เป็นจุดสนใจได้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ ผลงานชิ้นที่ 1

4.3.1 รูปทรง (Forms)

รูปทรง คือรูปที่เกิดจากโครงสร้างที่มีเอกภาพและสุนทรียภาพ เป็นโครงสร้างทั้งภายในและภายนอก อาจเกิดจากส่วนประกอบส่วนเดียว หรือหลายส่วนก็ได้ (ชอุค นิมิเสมอ. 2554 : 30)

ภาพที่ 4.10 ภาพรูปทรง

- ก. รูปทรงบุคคลผู้หญิง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือส่วนผม ผิวและเสื้อผ้า หมายถึงตัวข้าพเจ้าเอง ที่เป็นจุดเด่นภายในผลงาน เป็นตัวถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ในพื้นที่ส่วนตัวและสร้างความรู้สึกร่วมให้กับผลงาน

ภาพที่ 4.11 ภาพรูปทรง

- ข. เติงนอนและผ้าห่ม เป็นรูปทรงอิสระ เคลื่อนไหวตามรอยผ้ายับ ไม่มีทิศทาง มีรายละเอียดเยอะ และพื้นที่ส่วนนี้เป็นพื้นที่สำหรับพักผ่อน ผ่อนคลายหรือในภาวะของการเหนื่อยล้า

ภาพที่ 4.12 ภาพรูปทรง

- ค. รูปกล่องทรงกระบอกเป็นรูปทรงเรขาคณิต เป็นวัตถุที่ข้าพเจ้าใช้เก็บของส่วนตัวของข้าพเจ้า เป็นวัตถุที่มีความทรงจำต่อตัวข้าพเจ้าตั้งแต่วัยเด็ก

4.3.2 ลักษณะผิว (Textures)

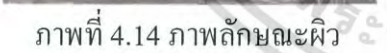
ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของสิ่งของต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสแล้วรู้สึกถึงความหยาบ ความเรียบ ขรุขระ แตกต่างกันไป ตามลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ (ชอุด นิ่มเสมอ. 2554 : 82)

ภาพที่ 4.13 ภาพลักษณะผิว

ก. ลักษณะพื้นผิวของคน เป็นสีเนื้อ ถูกสร้างด้วยดินสอ ไข่ โดยการเกลี่ยให้เรียบ ไล่น้ำหนักจากแสงเงา ด้านขวา ไปทางด้านซ้าย แต่ใช้น้ำหนักกลางในการเขียนสีผิว เพื่อสร้างความนุ่มให้กับตัวผิว

ข. ลักษณะพื้นผิวของผ้าห่ม มีความนุ่ม และเรียบ เนื้อผ้ามีความละเอียด แต่ยังคงมีความยับของผ้าที่ถูกทับซ้อนกันอยู่

ภาพที่ 4.14 ภาพลักษณะผิว

ภาพที่ 4.15 ภาพลักษณะผิว

ค. ลักษณะพื้นผิวของไม้ของหัวเตียง มีความแข็ง หยาบ และเป็นเส้น

- ง. ลักษณะพื้นผิวของผม มีความนุ่มละมุน โดยใช้ดินสอ
ไขเขียนเป็นลักษณะเส้น ๆ

ภาพที่ 4.16 ภาพลักษณะผม

4.3.3 เส้น (Line)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เส้นเป็นแกนของทัศนศิลป์ทุก ๆ แขนง เส้นสามารถแสดงความรู้สึกและสร้างรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น ศิลปินบางคนใช้เส้นเป็นแกนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและตรงใจ (ชลุค นุ่มเสมอ. 2554 : 47)

ภาพที่ 4.17 ภาพการวิเคราะห์เส้น

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้า เป็นการสร้างสรรค์โดยการสานเส้น Drawing ให้เกิดเป็นภาพ แต่ละวัตถุที่มีลักษณะผิวต่างกัน ก็จะมีเส้นที่ไม่เหมือนกัน เช่น ผิวกคนและเนื้อผ้า จะใช้เส้นที่มีความละเอียดและเรียบ และไม่มีทิศทางที่แน่นอน เคลื่อนไหวตามรอยยับของผ้า ส่วนเนื้อไม้จะใช้เส้นหยวบๆ และเป็นเส้นตรง ๆ แสดงให้เห็นล่องลึกของลายไม้

ในผลงานของข้าพเจ้า เส้นถือเป็นส่วนสำคัญ เพราะข้าพเจ้าใช้เส้นในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผลงานเกิดน้ำหนักและเหมือนจริง

4.3.4 สี (Colour)

ภาพที่ 4.18 ภาพการวิเคราะห์สี

รูปบุคคลถูกทำให้เป็นสีเพราะเป็นจุดเด่นของผลงาน บุคคลแสดงถึงตัวข้าพเจ้าเอง ที่เป็น
ตัวถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้สึกในช่วงเวลา ๆ นั้น

ภาพที่ 4.19 ภาพการวิเคราะห์สี

พื้นที่ที่เป็นฉากหลังถูกทำให้เป็นสีเทาหรือสีเอกรงค์ เพื่อแสดงความรู้สึกตามแนวความคิด
เกี่ยวกับพื้นที่ ถึงความสงบและแสดงถึงความเป็นส่วนตัว และเพื่อผลักดันให้บริเวณรูปทรงบุคคล
ผู้หญิงที่เป็นสีนั้น มีความเป็นเด่นขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ ผลงานชิ้นที่ 2

4.4.1 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 4.20 ภาพรูปทรง

- ก. รูปทรงบุคคลผู้หญิง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือส่วนผม ผิวและเสื้อผ้า ซึ่งหมายถึงตัวข้าพเจ้าเอง ที่เป็นจุดเด่นภายในผลงานและเป็นตัวถ่ายทอดสภาวะอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ให้กับผลงาน

ภาพที่ 4.21 ภาพรูปทรง

- ข. รูปทรงของตู้เสื้อผ้า มีลักษณะเป็นเหลี่ยม ๆ ให้ความรู้สึกแข็งแรงและมั่นคง เป็นวัตถุที่ข้าพเจ้าต้องใช้ในกิจวัตรประจำวัน

ภาพที่ 4.22 ภาพรูปทรง

- ค. รูปทรงของราวแขวนเสื้อและเสื้อผ้า เป็นรูปทรงอิสระ วัตถุนี้ที่ข้าพเจ้ามองเห็นทุกวันภายในบ้านของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 4.23 ภาพลักษณะผิว

ลักษณะพื้นผิวของคน เป็นสีเนื้อ ถูกสร้างด้วยดินสอไข โดยการเกลี่ยให้เรียบ ไล่น้ำหนัก จากแสงเงาด้านขวา ไปทางด้านซ้าย แต่ใช้น้ำหนักกลางในการเขียนสีผิว เพื่อสร้างความนุ่มและความละเอียดให้กับตัวผิว

ภาพที่ 4.24 ภาพลักษณะผิว

ลักษณะพื้นผิวของผม ใช้ดินสอไขเขียนเป็นลักษณะเส้น ๆ เพื่อทำให้เกิดแนวของแสง มองโดยรวมแล้วทำให้รู้สึกถึงความละเอียดและอ่อนนุ่ม

ภาพที่ 4.25 ภาพลักษณะผิว

ลักษณะผิวของเหล็ก มีความเป็นเงา มีน้ำหนักและแสงเงาที่ขาวจัดและดำจัด ให้ความรู้สึก
แข็งละมุนคง

ภาพที่ 4.26 ภาพลักษณะผิว

ลักษณะผิวไม้ เป็นการใช้ดินสอไขเขียนเป็นเส้น ๆ ให้เกิดน้ำหนักเป็นลายไม้ เพราะไม่มี
ผิวสัมผัสที่หยาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.27 ภาพลักษณะผิว

ลักษณะผิวของผ้า เป็นการถ่ายทอดรอยยับของผ้า ทำให้เกิดความขรุขระ สูง – ต่ำ ของเนื้อผ้า แต่ยังคงมีความละเอียด และนุ่มนวล

4.4.3 เส้น (Line)

ภาพที่ 4.28 ภาพการวิเคราะห์เส้น

เส้นที่เห็นได้ชัดของผลงานชิ้นที่ 2 นี้ คือเส้นโครงสร้างตามแนว Perspective ของห้อง ที่เป็นสี่เหลี่ยมทั้งหมด เส้นภายในผลงานแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ เส้นตรงและเส้นโค้ง ซึ่งเส้นตรงก็คือเส้นของโครงสร้างทั้งหมด กับวัตถุจำพวกตู้ ส่วนเส้นโค้งก็คือวัตถุที่เป็นรูปทรงอิสระ เช่น ตัวบุคคล ผม เสื้อผ้า เป็นต้น ที่ดูเป็นเส้นที่แสดงความรู้สึกอ่อนนุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3 สี (Color)

ภาพที่ 4.29 ภาพการวิเคราะห์สี

ภาพที่ 4.30 ภาพการวิเคราะห์สี

รูปทรงบุคคลผู้หญิงที่เป็นสี สร้างความเป็นเด่นให้กับผลงาน สีที่ใช้เป็นตัวนำสายตา ทั้งหมดมุ่งไปสู่ รูปทรงบุคคล ส่วนสีเทาหรือเอกรงค์ที่อยู่ในภายนอก มีอิทธิพลในการนำสายตา ไปสู่รูปทรงบุคคลเช่นเดียวกัน และสีพื้นหลังถูกใช้เป็นสีเดียว เพราะต้องการสร้างประเด็นทาง ความคิดและความรู้สึก

บทสรุป

พื้นที่ส่วนตัวเป็นพื้นที่ที่ใช้เมื่อต้องการความเป็นส่วนตัว เพื่อปลีกตัวออกจากสภาพแวดล้อม เหตุการณ์ที่มีความวุ่นวายและเพื่อบันทึกเรื่องราวหรือสิ่งที่เกิดขึ้น ณ ตอนนั้น เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ไม่สามารถมีพื้นที่ส่วนตัวได้มากเท่ากับความต้องการของแต่ละคน จึงกำหนดรูปแบบของพื้นที่ส่วนตัวของ ข้าพเจ้า โดยอาศัยสถานที่จริงภายในบ้าน ซึ่งเป็นสถานที่รู้สึกถึงความสงบ และสามารถเป็นของตัวเองได้มากที่สุด

พื้นที่ส่วนตัวเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างหนึ่งของการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุก ๆ คน เพราะพื้นที่ส่วนตัวมีอิทธิพลต่อสภาวะอารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียพื้นที่ส่วนตัวเป็นของตนเอง เพื่อมีช่วงเวลาที่จะได้พักผ่อนหรือได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่และได้คิดทบทวนเรื่องราวของตนเองให้มากขึ้น ซึ่งในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ภาวะการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว” ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดพื้นที่ส่วนตัวออกมาในรูปแบบผลงานศิลปะ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ที่เป็นอิสระและความเป็นตัวตนของข้าพเจ้าอย่างแท้จริง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุด “ภาวะการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว” นี้สามารถแบ่งออกเป็น

1. ปัญหาทางความคิดและการสร้างภาพร่างของผลงาน
  - 1.1 การสร้างสรรค์ภาพร่างของผลงานชิ้นนี้ มีการเลือกมุมห้องที่ดูซ้ำ ๆ เป็นมุมห้องเดิม ๆ ที่ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง กับท่าทางที่ทำให้องค์ประกอบดูธรรมดา ไม่มีความแปลกใหม่ ไม่น่าสนใจ
  - 1.2 สัดส่วนของตัวบุคคลในภาพร่างถูกบังคับดูไม่สมบุรณ์
2. ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงาน
  - 2.1 ขั้นตอนการเขียนเพลทที่เขียนน้ำหนักร้อนเกินไป ทำให้บริเวณที่เขียนนั้นหายไป
  - 2.2 ปัญหาระหว่างการพิมพ์ชิ้นงาน การปรับแท่นพิมพ์ไม่เท่ากันทั้งสองข้าง จึงทำให้ผลงานเกิดฝ้าเป็นแถบขึ้น
  - 2.3 ปัญหาการพิมพ์ขณะที่แท่นยังเปียกน้ำ ทำให้พิมพ์งานออกมา ผลงานมีรอยคราบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Pornthipa Sonkpracha. 2012. **ศิลปะแบบเรียลลิสม์ (Realism)**. [Online]. Available :
<http://pronthipa.blogspot.com/2012/05/realism-1.html> (20/มีนาคม/2560)
- Andrea Nakhla. 2014. **Raechel**. [Online]. Available :
<http://www.andreanakhla.com/Work> Retrieved February 22, 2017. (22/มีนาคม/2560)
- Andrea Nakhla. 2014. **Anahi**. [Online]. Available :
<http://www.andreanakhla.com/Work> Retrieved February 23, 2017. (23/มีนาคม/2560)
- ชลูด นิ่มเสมอ. 2554. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัท ไทยวัฒนาพานิช.(14/เมษายน/2560)
- ฟารุต สัมคร ไทย. 2009. **บทที่3 องค์ประกอบศิลป์**. [Online]. Available :
<https://sites.google.com/site/darawanph15/bth-thi3-xngkh-prakxb-silp> (14/เมษายน/2560)

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ภาพการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว I

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 45x60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ภาพการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว II

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 45x60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

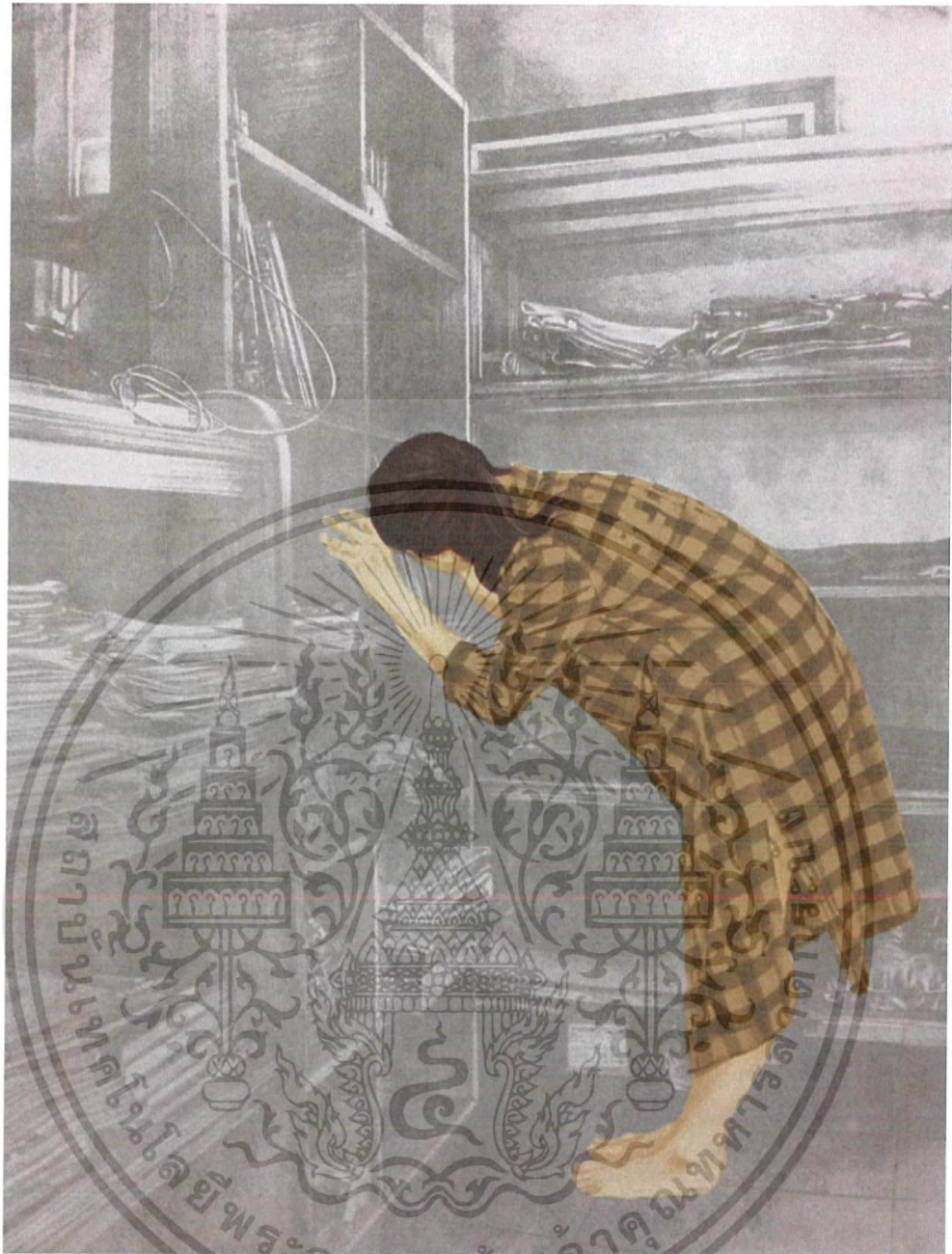

ชื่อผลงาน ภาพการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว III

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 45x60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ภาพการณ์กับพื้นที่ส่วนตัว IV

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 45x60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ภาพการ์ตูนกับพื้นที่ส่วนตัว V

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 45x60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาววรรณวิษ วิจารณ์
วัน เดือน ปีเกิด	10 กรกฎาคม 2537 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	1911/22 ซ.สุขุมวิท 115 ถ.สุขุมวิท ต.เทพารักษ์ อ.เมือง สมุทรปราการ 10270 โทร.0-2757-7623
ประวัติการศึกษา	2540 โรงเรียนลาซาลกรุงเทพฯ 2555 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้